

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal de première instance de Liège (Belgia) w dniu 20 kwietnia 2015 r. – Guy Riskin, Geneviève Timmermans/État belge

(Sprawa C-176/15)

(2015/C 221/02)

*Język postępowania: francuski***Sąd odsyłający**

Tribunal de première instance de Liège

Strony w postępowaniu głównym*Strona skarżąca:* Guy Riskin, Geneviève Timmermans*Strona pozwana:* État belge**Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy wynikająca z art. 285 Code des impôts sur les revenus 1992 (kodeksu podatków dochodowych 1992) zasada prawa, uznająca w sposób milczący podwójne opodatkowanie dywidend zagranicznych w odniesieniu do osoby fizycznej będącej rezydentem Belgii, jest zgodna z zasadami prawa wspólnotowego określonymi w art. 63 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w związku z art. 4 Traktatu o Unii Europejskiej, w zakresie, w jakim zezwala ona Belgii na uprzywilejowanie według swego uznania – zgodnie z przepisami prawa belgijskiego, do których odsyła zawarta przez Belgię umowa o unikaniu podwójnego opodatkowania, a mianowicie w zakresie w jakim odsyła ona do art. 285, który określa warunki zaliczenia lub do art. 286, który określa wyłącznie wysokość zaliczenia ryczałtowej kwoty podatku – inwestycji w państwach trzecich (Stany Zjednoczone), ze szkodą dla inwestycji, które mogłyby zostać zrealizowane w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Polska)?
- 2) Czy w zakresie w jakim art. 285 Code des impôts sur les revenus 1992 uzależnia możliwość zaliczenia podatku zagranicznego na poczet podatku belgijskiego od warunku, że kapitał i ruchomości, które stanowią źródło dochodów są przeznaczone do prowadzenia działalności zawodowej w Belgii, artykuł ten nie jest sprzeczny z art. 49, 56 i 58 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 24 kwietnia 2015 r. – Asma Bougnaoui, ADDH – Association de défense des droits de l’homme/Micropole Univers SA

(Sprawa C-188/15)

(2015/C 221/03)

*Język postępowania: francuski***Sąd odsyłający**

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Asma Bougnaoui, ADDH – Association de défense des droits de l'homme

Strona przeciwna: Micropole Univers SA

Pytanie prejudycjalne

Czy przepis art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że ze względu na rodzaj działalności zawodowej lub warunki jej wykonywania istotny i determinujący wymóg zawodowy stanowi życzenie klienta spółki doradztwa informatycznego, aby świadczenie usług informatycznych przez tę spółkę nie było już wykonywane przez pracownicę, inżyniera ds. badań, noszącą chustę islamską?

⁽¹⁾ Dz.U. L 303, s. 16.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 27 kwietnia 2015 r. – Verein für Konsumenteninformation/Amazon EU Sàrl

(Sprawa C-191/15)

(2015/C 221/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Verein für Konsumenteninformation

Strona pozwana: Amazon EU Sàrl

Pytania prejudycjalne

1. Czy prawo właściwe w przypadku powództwa o zaprzestanie szkodliwych praktyk w rozumieniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/22/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie nakazów zaprzestania szkodliwych praktyk w celu ochrony interesów konsumentów⁽¹⁾ należy określić na mocy art. 4 rozporządzenia (WE) nr 864/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. dotyczącego prawa właściwego dla zobowiązań pozazumownych („Rzym II”)⁽²⁾, jeżeli powództwo skierowane jest przeciwko stosowaniu niedozwolonych warunków umownych przez przedsiębiorstwo z siedzibą w państwie członkowskim, które to przedsiębiorstwo zawiera w obrocie elektronicznym umowy z konsumentami, mającymi miejsce zamieszkania w innych państwach członkowskich, w szczególności w państwie członkowskim, w którym siedzibę ma sąd orzekający?
2. W wypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:
 - 2.1. Czy jako państwo, w którym powstaje szkoda (art. 4 ust 1 rozporządzenia Rzym II) należy rozumieć każde państwo, na które ukierunkowana jest działalność gospodarcza pozwanego przedsiębiorstwa, tak że kwestionowane warunki należy oceniać zgodnie z prawem państwa, w którym siedzibę ma sąd orzekający, jeżeli uprawniony do wniesienia skargi podmiot występuje przeciwko stosowaniu tych warunków w obrocie handlowym z konsumentami, którzy mają w tym państwie miejsce zamieszkania?
 - 2.2. Czy występuje znacznie ściślejszy związek (art. 4 ust. 3 rozporządzenia Rzym II) z prawem tego państwa, w którym pozwane przedsiębiorstwo ma siedzibę, jeżeli jego warunki umowne przewidują, że dla umów zawieranych przez przedsiębiorstwo właściwe jest prawo tego państwa?